

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. Ł. i L. Ł.

przeciwko E. P. i in. ,

o zaniechanie naruszeń i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 listopada 2013 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 grudnia 2012 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Powodowie [...] w pozwie skierowanym przeciwko [...], domagali się, powołując się na treść art. 140 k.c. i art. 222 § 2 k.c. oraz wskazując wartość przedmiotu sprawy na kwotę 2.500 złotych (k. 2), zakazania pozwanym przechodzenia przez budynek mieszkalny powodów, położony na działce nr 573/1 przy ul. K. 7 b w P., w celu wejścia do budynku mieszkalnego położonego przy ul. K. 7a, oraz zasądzenia od pozwanych solidarnie na rzecz powodów 1.670 zł tytułem zwrotu kosztów wykonania zastępczego w postaci wybudowania studni na działce powodów.

W apelacji, wniesionej od wyroku Sądu Rejonowego w P., oddalającego powództwo w całości, powodowie wskazali wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 1.670 złotych (k. 389 akt).

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2012 roku Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną powodów wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 27 lipca 2012 roku, oddalającego apelację powodów, wskazując w uzasadnieniu, że skarga jest niedopuszczalna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczającą 50.000 złotych.

W zażaleniu na to postanowienie, powodowie, zarzucając naruszenie art. 398² § 1 k.p.c., art. 25 k.p.c. oraz art. 140, 144 i 222 § 2 k.c. wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nietrafnie kwestionują w zażaleniu dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę ich żądania o zakazanie naruszania prawa własności nieruchomości, przysługującego powodom (opartego o art. 222 § 2 k.c.), jako roszczenia majątkowego. Kryterium podziału roszczeń na majątkowe (które mogą mieć charakter pieniężny lub niepieniężny) oraz niemajątkowe jest rodzaj interesu strony chronionego określonym roszczeniem. Żądanie ma charakter majątkowy wówczas, gdy zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron, przy czym takimi sprawami mogą być zarówno sprawy o świadczenie, jak i o ustalenie albo o ukształtowanie prawa lub stosunku

prawnego. Prawami majątkowymi są wszelkie prawa wywodzące się bezpośrednio ze stosunków prawnych, obejmujących ekonomiczne interesy stron i służące ochronie tych interesów majątkowych. Niemajątkowe są natomiast np. prawa stanu, prawa służące ochronie dóbr osobistych oraz niemajątkowych stosunków rodzinnych.

Powodowie domagali się ochrony przysługującego im prawa własności nieruchomości, na treść którego składają się prawa i obowiązki majątkowe. Z treści pozwu czy apelacji nie wynika natomiast, aby dochodzili oni w drodze niniejszego procesu ochrony ich praw niemajątkowych (np. sprecyzowanych przez powodów dóbr osobistych). Roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń własności nieruchomości, zgłoszone na podstawie art. 222 § 2 k.c., należy do kategorii powództw o świadczenie (por. postanowienie SN z dnia 21 marca 1997 r., II CZ 25/97, nie publ.) i ocenić je należy jako majątkowe (por. postanowienie SN z dnia 13 listopada 2003 r., IV CK 306/03, nie publ., postanowienie SN z dnia 19 grudnia 2002 r., V CZ 162/02, nie publ.).

W niniejszej sprawie powodowie określili w pozwie wartość przedmiotu sporu na kwotę 2.500 zł, a we wniesionej apelacji wskazali wartość przedmiotu zaskarżenia na 1.670 zł. Podzielić więc należy ocenę Sądu Okręgowego, że skoro wartość przedmiotu zaskarżenia nie przewyższa 50.000 złotych, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w świetle art. 398² §1 zdanie 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, zażalenie powodów, podlegało, jako niezasadne, oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.